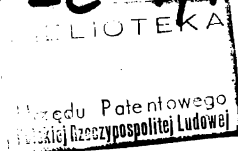

C 12c 1/14

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ OPIS PATENTOWY

Nr 37892

Kl. 6 a, 8

Wrocławskie Zakłady Przemysłu Spirytusowego*)

Wrocław, Polska

Urządzenie do mechanicznego przerabiania słoju z ponownym automatycznym układaniem go w grzedy po przerobieniu

Udzielono patentu z mocą od dnia 4 sierpnia 1954 r.

Dotychczas przerabianie słoju na mniejszą skalę (w ilościach do 10 ton na dobę) odbywało się wyłącznie ręcznie, było więc czynnością pracochłonną. Ponadto ręczne przerabianie nigdy nie było dokładne, co z kolei powodowało pogorszenie się jakości produkowanego słoju i nieuniknione straty w produkcji. Niniejszy wynalazek usuwa w pełni te niedogodności, zmniejszając znacznie pracochłonność, wyłączając pracę ręczną oraz zapewniając dokładne przerabianie słoju.

Załączone rysunki uwidoczniają urządzenie według wynalazku, na których fig. 1 przedstawia widok urządzenia z przodu, fig. 2 — widok z tyłu, fig. 3 — widok z boku od strony ogranicznika odległościowego i fig. 4 — przekrój urządzenia z boku od strony ogranicznika odległości.

Na rysunkach przedstawione jest urządzenie

według wynalazku, które składa się z następujących elementów: wózka na trzech kółkach 1, ramy 2, bębna 3 z zębami widlastymi, kół zębatach 4 z wałem napędzającym, sprzęgła kłowego 5 z wyłącznikiem ręczki 6, wyłącznika sprzęgła, rozdzielacza 7, mechanizmu drążkowego 8 z korbą napędzającego rozdzielacz 8, lemiesz 9, ogranicznika odległościowego 10 grzedy, ogranicznika wysokościowego 11 grzedy, osłony rozdrabniającej 12, osłony dolnej 13, osłony górnej 14, osłony bocznej 15, leja zsypowego 16, dźwigni z naciskiem 17, linki ogranicznika wysokości 18, linki ogranicznika odległości 19 oraz linki 20 wyłącznika sprzęgła.

Prototyp urządzenia został wykonany zgodnie z załączonymi rysunkami i w czasie przeprowadzania prób eksploatacyjnych spełnił stawiane mu wymagania.

Urządzenie według wynalazku działa w następujący sposób. Pracownik obsługujący przerabiarke słoju pcha przed sobą wózek, trzy-

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest Władysław Olejniczak.

1111-2015

mając za ramę 2 tak, aby na wprost lemiesza 9, na trzech czwartych jego długości od strony rozdzielacza 7, znalazł się bok grzędy słodowej. Koła 1 wózka w czasie ruchu napędzają przez sprzęgło kłowe 5 koła zębate 4 z wałem, a te z kolei wprawiają w ruch obrotowy bęben 3. W czasie ruchu obrotowego bęben 3 przez mechanizm drążkowy 8 z korbą napędza rozdzielacz 7, który porusza się ruchem wahadłowym. Ogranicznik wysokościowy 11 zostaje podniesiony przy pomocy linki 19 na żadaną wysokość grzędy, a ogranicznik odległościowy 10 przy pomocy linki 18 i dźwigni 17 z naciskiem na żadaną odległość przez pracownika obsługującego. Z chwilą wjechania przerabiarki słołu w grzędę, zostaje ona oddzielona przez rozdzielacz 7 i pobierana na wózek przez lemiesz 9. Bęben 3 będący w ruchu obrotowym chwytą splełany słoł przy pomocy zębów widlastych i rzuca na osłonę rozdrabniającą 12. Oddzielone w czasie ruchu ziarna spadają lejem zsywowym 16 a pozostała część słołu przez uderzenie o osłonę rozdrabniającą 12 zostaje rozplątana i odrzucana w bok i do tyłu, na osłonę boczną 15, ogranicznik wysokościowy 11 i ogranicznik 10 przy czym warstwa odrzucanego słołu nie może być wyższa ani też dalej sięgać, aniżeli nastawienie obu ograniczników.

Po przejechaniu wózka przez grzędę, pracownik obsługujący podnosi rączkę 6 wyłącznika sprzęgła, wyłączając w ten sposób przy pomocy linki 20 wyłącznika sprzęgła kłowego 5, które z kolei wyłącza koła zębate 4. Następnie pracownik obraca wózek o 180°, zwalnia rączkę

6 wyłącznika i wjeżdża w grzędę w odwrotnym do poprzedniego kierunku z drugiej jej strony. W trakcie powtarzania tej operacji wielokrotnie cała gręda słołu zostaje przerobiona i odłożona na dwie strony w postaci stożków ściętych o podstawach prostokątnych.

Zastrzeżenia patentowe

1. Urządzenie do mechanicznego przerabiania słołu z ponownym automatycznym układaniem go w rzędy po przerobieniu, umieszczone na wózku z kółkami (1), znamienne tym, że składa się z bębna (2), lemiesza (9), rozdzielacza (7), osłony rozdrabniającej (12), ogranicznika odległości (10) i ogranicznika wysokości (11), przy czym bęben i rozdzielacz poruszane są ruchem obrotowym kółek pchanego wózka.
2. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tym, że oś bębna (3) zaopatrzona jest w zęby widlaste, które przerabiają słoł przez odbijanie go od osłony rozdrabniającej (12).
3. Urządzenie według zastrz. 1 i 2, znamienne tym, że ogranicznik odległości (10) i ogranicznik wysokości (11) są połączone z odpowiednimi linkami (18, 19), za pomocą których dają się regulować po przerobieniu tak, że warstwa słołu, ułożona zostaje w wąski pas, stanowiący część nowej grzędy przerabianego słołu.

Wrocławskie Zakłady Przemysłu
Spirytusowego

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

